

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 516

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 iulie 2009

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 639 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281 ¹ din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 768 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 641 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 728 din Codul civil	3-4	Decizia nr. 849 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală	11
Decizia nr. 755 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	4-5	Decizia nr. 851 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	12
Decizia nr. 756 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	6-7	Decizia nr. 912 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public	13-14
Decizia nr. 759 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 7 alin. (2) și art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	7-9	Decizia nr. 928 din 23 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 ¹ alin. 1, art. 302 ¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 639

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sergiu Ciobanu în Dosarul nr. 10.944/193/2007 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.944/193/2007, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sergiu Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 24 din Constituție, deoarece permit modificarea dispozitivului unei hotărâri judecătorești irevocabile fără respectarea garanțiilor procesuale prevăzute de lege.

Judecătoria Botoșani consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 281¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori aceasta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.*”

Instanța va rezolva cererea de urgență, prin încheiere dată în camera de consiliu, cu citarea părților.

Încheierea se va atașa la hotărâre atât în dosarul cauzei, cât și în dosarul de hotărâri al instanței.”

Textul constituțional invocat ca fiind încălcat este cel al art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 281¹ din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 735 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 octombrie 2007, în sensul respingerii excepției privind acest text de lege.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut, în esență, că, prin procedura reglementată de art. 281¹ din Codul de procedură civilă, partea care formulează o cerere de lămurire privind înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului nu urmărește schimbarea soluției pronunțate de instanța de judecată, ci doar îndreptarea unor erori materiale sau înlăturarea unor neclarități ivite cu privire la dispozitiv. De asemenea, instanța care soluționează o astfel de cerere nu judecă fondul cauzei.

Totodată, potrivit art. 281³ alin. 1 din Codul de procedură civilă, încheierea prin care s-a soluționat cererea de îndreptare a erorii materiale ori cererea de lămurire a dispozitivului hotărârii este supusă aceleiași căi de atac ca și hotărârea în legătură cu care s-a solicitat lămurirea.

Considerentele și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 281¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sergiu Ciobanu în Dosarul nr. 10.944/193/2007 al Judecătorei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 641

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 728 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 728 din Codul civil, excepție ridicată de Marieta Micloș în Dosarul nr. 7.713/300/2008 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.713/300/2008, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 728 din Codul civil**, excepție ridicată de Marieta Micloș într-o cauză civilă având ca obiect un partaj succesoral.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (3) din Constituție, deoarece ieșirea din indiviziune pe care o reglementează implică posibilitatea ca întregul bun aflat în indiviziune să fie atribuit unuia dintre coproprietari, cu consecința expropriării celorlalți, fără să fie îndeplinită condiția cauzei de „utilitate publică”, prevăzută imperativ de Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 2 București consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 728 din Codul civil, care au următoarea redactare: „*Nimeni nu poate fi obligat a rămâne în indiviziune. Un coerede poate oricând cere împărțea succesiunii, chiar când ar exista convenții sau prohibiții contrarii.*”

Se poate face învoire pentru suspendarea diviziunii pe termen de cinci ani. După trecerea acestui timp, învoirea se poate reînnoi.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (1) și (3) referitoare la garantarea proprietății private și condițiile în care poate opera exproprierea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate pentru critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 844 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, Curtea a reținut că „textul art. 728 din Codul civil conține suficiente mijloace de asigurare a respectării normelor constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății private, reprezentând totodată o aplicare a principiului potrivit căruia *«Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.»*”

Considerentele și soluția deciziei menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 728 din Codul civil, excepție ridicată de Marieta Micloș în Dosarul nr. 7.713/300/2008 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 755

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Manuela Mincă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Romeo Gabriel Ghețaru în Dosarul nr. 9.939/280/2008 al Judecătorei Pitești — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât textul de lege criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de fond.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.939/280/2008, **Judecătoria Pitești — Secția penală a**

De altfel, analizând criticile de neconstituționalitate și argumentele aduse în susținerea acestora, Curtea observă că pretinsa neconstituționalitate a textului de lege criticat este dedusă din nemulțumirea autorului excepției cu privire la modul de partajare a bunurilor aflate în indiviziune. În acest sens, Curtea constată că modalitatea efectivă prin care se realizează partajul succesoral este un atribut exclusiv al instanței de judecată, care trebuie să țină seama, la formarea și atribuirea loturilor, de criteriile stabilite prin dispozițiile art. 673⁹ din Codul de procedură civilă.

sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Romeo Gabriel Ghețaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat permite instanței de judecată să aprecieze cu privire la admisibilitatea excepțiilor de neconstituționalitate invocate în fața ei și să respingă astfel de excepții, cu depășirea competenței stabilite de Constituție, care în art. 146 lit. d) prevede că examinarea constituționalității legilor și a ordonanțelor revine exclusiv Curții Constituționale.

Judecătoria Pitești — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, dispoziții potrivit cărora „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(5) Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 146 lit. d).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Romeo Gabriel Ghețaru în Dosarul nr. 9.939/280/2008 al Judecătorei Pitești — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele invocate de autorul excepției au constituit în numeroase rânduri obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional. Astfel, printr-o serie de decizii, așa cum este și Decizia nr. 1.113 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 20 decembrie 2007, Curtea a statuat că textele de lege care prevăd posibilitatea instanțelor de a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate „sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii”.

În ceea ce privește condițiile pe care o excepție de neconstituționalitate trebuie să le îndeplinească pentru a fi admisibilă, Curtea observă că acestea sunt strict prevăzute de lege, astfel că instanța de judecată nu poate respinge ca inadmisibilă excepția pentru alte motive decât cele limitativ enumerate de art. 29 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 47/1992. În acest sens trebuie interpretat și rolul instanței de a se pronunța asupra oportunității sesizării instanței de contencios constituțional.

Astfel, în exercitarea rolului său de filtru, instanța nu poate respinge excepția de neconstituționalitate pe motive ce țin de temeinicia sau netemeinicia acesteia, suprapunându-se astfel competenței instanței de contencios constituțional, ci doar cu privire la motive ce țin strict de îndeplinirea condițiilor de admisibilitate. În plus, în anumite situații, instanța este cea mai în măsură să aprecieze asupra condițiilor de admisibilitate, așa cum este legătura care trebuie să existe între textele de lege criticate și fondul cauzei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 756

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (2) și (3) din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Mihail Lușut și Carmen Lușut în Dosarul nr. 9.474/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.474/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 31 alin. (2) și (3) din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996**, excepție ridicată de Mihail Lușut și Carmen Lușut.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textele de lege criticate instituie prezumția relativă de culpă a debitorilor obligației de plată a cheltuielilor de întreținere și, totodată, scutirea de la plata taxei de timbru a asociațiilor de proprietari, ceea ce conduce la reglementarea unei proceduri de judecată inechitabile, ce încalcă prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 11, 20 și 125 din Constituția României. De asemenea, mai arată autorul excepției, ideea de proces echitabil trimite la ideea de stat de drept a cărui primă și esențială caracteristică constă în eliminarea arbitrariului și domnia legii, prin adoptarea unor reglementări coerente.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 31 alin. (2) și (3) din anexa nr. 2 la Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, instanța constituțională constată că aceste dispoziții au fost abrogate prin art. 61 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, fiind preluate de dispozițiile art. 50 din această lege, care au următorul conținut: „(1) *Asociația de proprietari are dreptul de a acționa în justiție pe orice proprietar care se face vinovat de neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari mai mult de 90 de zile de la termenul stabilit.*

(2) *Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxa de timbru.*

(3) *Sentiința dată în favoarea asociației de proprietari, pentru sumele datorate de oricare proprietar, poate fi pusă în aplicare pentru acoperirea datoriei prin orice modalitate permisă de Codul de procedură civilă.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 11, 20 și 126 din Constituție, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 191 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 21 iunie 2005. Cu acel prilej, Curtea a respins excepția având același obiect, statuând că „în ceea ce privește susținerea autorului excepției privind încălcarea principiului egalității, întrucât asociația de proprietari este scutită de taxa de timbru, în timp ce proprietarul nu beneficiază de această scutire, aceasta este nefondată. În jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru (scutiri de plata taxei) nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, *«Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege»*, fiind, așadar, la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută de art. 53 alin. (1) din Legea fundamentală, în conformitate cu care *«Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice»*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

soluția pronunțată în prealabil este pe deplin aplicabilă și în dreptului la un proces echitabil, consacrat de prevederile art. 21 cauza de față în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea alin. (3) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Mihail Lușut și Carmen Lușut în Dosarul nr. 9.474/4/2008 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 759

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 7 alin. (2) și art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 7 alin. (2) și art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Faur în Dosarul nr. 27.719/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, personal și asistat de avocat G.G. Florescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Avocatul prezent susține admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu oferă chiriașului evacuat din locuința restituită fostului proprietar dreptul de a i se pune la dispoziție de către stat o nouă locuință. Mai mult, dispozițiile Legii nr. 112/1995 nu prevăd nici obligația statului de a suporta diferența de valoare dintre chiria plătită anterior și cea de pe piața liberă, astfel că este afectat dreptul de locațiune al

chiriașului, ca drept structural al persoanei. În susținerea criticilor, avocatul autorului excepției de neconstituționalitate invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, argumentând că, în esență, excepția vizează completarea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 27.719/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 5, art. 7 alin. (2), art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, modificată, precum și ale art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Maria Faur.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textele de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (2), art. 22, art. 26, precum și practica Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Cauza *Spanache contra României, 2007*, întemeiată pe art. 2 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorul arată că dreptul la viață implică dreptul la o locuință, astfel că se impune abrogarea prevederilor antisociale, contrare Constituției, din legislația internă.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5, art. 7 alin. (2) și art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995, cu modificările ulterioare, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 5: „*Dacă fostul proprietar sau moștenitorii acestuia locuiau la data de 22 decembrie 1989 în calitate de chiriași în apartamentele trecute în proprietatea statului, ei devin proprietarii apartamentului locuit, în condițiile prezentei legi.*”

În cazul în care mai mulți moștenitori locuiau la data de 22 decembrie 1989 fiecare într-un apartament trecut în proprietatea statului de la fostul proprietar, ei devin proprietarii apartamentului respectiv.

Fostul proprietar sau moștenitorii acestuia, dacă locuiau la data de 22 decembrie 1989 în același apartament cu alți chiriași, devin proprietarii întregului apartament, astfel cum acesta este definit în art. 3. Evacuarea chiriașilor și punerea în posesie a proprietarilor se vor face numai după acordarea efectivă a unei locuințe corespunzătoare de către autoritățile publice sau de către proprietar.”;

— Art. 7 alin. (2): „*Chiriașii prevăzuți la art. 5 alin. 3 vor beneficia, în perioada de prelungire a contractelor de închiriere, de prevederile legale în vigoare referitoare la construirea unei locuințe proprii prin sprijinul statului sau de prioritate în atribuirea unei locuințe din fondul locativ administrat de autoritățile publice locale.*”;

— Art. 9: „*Chiriașii titulari de contract ai apartamentelor ce nu se restituie în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora pot opta, după expirarea termenului prevăzut la art. 14, pentru cumpărarea acestor apartamente cu plata integrală sau în rate a prețului.*”

De prevederile alineatului precedent beneficiază și chiriașii care ocupă spații locative realizate prin extinderea spațiului inițial construit.

În cazul vânzării apartamentelor cu plata în rate, la încheierea contractului se va achita un avans de minimum 30% din prețul apartamentului. Ratele lunare pentru achitarea contravalorii apartamentului se vor eșalona pe o perioadă de maximum 15 ani, cu o dobândă reprezentând jumătate din dobânda de referință stabilită anual de Banca Națională a României.

Tinerii căsătoriți, în vârstă de până la 30 de ani, precum și persoanele trecute de 60 de ani vor plăti un avans de 10%, iar plata în rate lunare se eșalonează pe o perioadă de maximum 20 de ani.

Comisionul convenit unităților specializate care evaluează și vând apartamente este de 1% din valoarea acestora.

Fac excepție de la prevederile alin. 1 chiriașii titulari sau membrii familiei lor — soț, soție, copii minori — care au dobândit sau au înstrăinat o locuință proprietate personală după 1 ianuarie 1990, în localitatea de domiciliu.

Chiriașii care nu dispun de posibilități materiale pentru a cumpăra apartamentul în care locuiesc pot să rămână în continuare în spațiul locativ respectiv, plătind chiria stabilită prin lege.

Apartamentele dobândite în condițiile alin. 1 nu pot fi înstrăinate 10 ani de la data cumpărării.”

De asemenea, constituie obiect al excepției de neconstituționalitate și dispozițiile art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căruia, „*Dacă imobilul restituit prin procedurile administrative prevăzute de prezenta lege sau prin hotărâre judecătorească face obiectul unui contract de locațiune, concesiune, locație de gestiune sau asociere în participațiune, noul proprietar se va subroga în drepturile statului sau ale persoanei juridice deținătoare, cu renegocierea celorlalte clauze ale contractului, dacă aceste contracte au fost încheiate potrivit legii.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 alin. (2), art. 22 alin. (1), precum și prevederilor art. 2 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Legii nr. 112/1995 s-a pronunțat în repetate rânduri, un exemplu fiind Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, sau Decizia nr. 485 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 aprilie 1998. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor criticate, respingând criticile formulate.

În ceea ce privește excepția ce are ca obiect dispozițiile art. 14 din Legea nr. 10/2001, Curtea constată că, în fapt, autorul excepției invocă neconstituționalitatea acestora din perspectiva unei omisiuni de reglementare, și anume lipsa unei subvenții acordate de stat pentru diferența de valoare dintre chiria plătită statului și cea plătită proprietarului căruia i-a fost restituit imobilul. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, din care menționăm Decizia nr. 229 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 8 iunie 2005. Prin această decizie, Curtea a statuat că „nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite” și nici „nu-și poate asuma rolul de a crea, abroga sau de a modifica o normă juridică. Prin acceptarea susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, în sensul deficienței de reglementare a normei juridice, instanța de contencios constituțional s-ar transforma într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora «(1) *Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării*»”.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5, art. 7 alin. (2) și art. 9 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, precum și ale art. 14 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Faur în Dosarul nr. 27.719/3/2007 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 768

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și art. 27 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Neculai Costea, Maria Costea, Victor Costea, Aurel Costea, și Cristina Costea în Dosarul nr. 22.574/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 22.574/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Neculai Costea, Maria Costea, Victor Costea, Aurel Costea și Cristina Costea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că limitarea operată de dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborate cu cele ale art. 27 din Codul de procedură civilă, înfrânge în mod evident dispozițiile

constituționale referitoare la liberul acces la justiție. Prin îngrădirea posibilității de recuzare a executorului judecătoresc la motivele enumerate de norma procedurală, se restrânge dreptul persoanei interesate de a obține recuzarea unui executor care a dovedit atitudine partizană și lipsă de profesionalism.

Totodată, autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că prin prevederile criticate se reglementează și o inegalitate între poziția părților în procedura de executare, creditorul având posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu, în timp ce debitorului i se răpește această posibilitate.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate ca fiind neconstituționale au următorul cuprins:

— Art. 10 din Legea nr. 188/2000: „(1) *Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*

(2) *Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abține.*

(3) *Partea interesată poate cere instanței de executare recuzarea executorului judecătoresc imediat ce a aflat despre una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încheierea executării silită. Încheierea instanței prin care s-a încuviințat ori s-a respins abținerea, precum și cea prin care s-a încuviințat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.*

(4) *Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.*

(5) *Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.”;*

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. *când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;*

2. *când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;*

3. *când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despărțit, au rămas copii;*

4. *dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;*

5. *dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;*

6. *dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;*

7. *dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;*

8. *dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;*

9. *dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un

proces echitabil și art. 53 privitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor legale criticate s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel, partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea observă însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.”

Curtea a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, stabilirea cazurilor de recuzare este de competența legiuitorului, iar Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are „posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu”, Curtea constată că această critică este nefondată, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, în cadrul procedurii de executare silită ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși, împotriva oricărui act de executare etc. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce-i revine.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și ale art. 27 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Neculai Costea, Maria Costea, Victor Costea, Aurel Costea și Cristina Costea în Dosarul nr. 22.574/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 849

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Nyerges în Dosarul nr. 210/322/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, menționând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 210/322/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Nyerges, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituția României și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în exercitarea căii de atac a recursului nu se permite administrarea altor probe în afara înscrisurilor noi.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Nyerges în Dosarul nr. 210/322/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁴ alin. 1 din Codul de procedură penală, dispoziții ce au următorul conținut: „*Instanța verifică hotărârea atacată pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi, prezentate la instanța de recurs.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 385¹⁴ din Codul de procedură penală, în întregul său, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 240 din 12 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 11 octombrie 2002, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 851

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. 1 pct. 2
din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001
privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Câmpulung în Dosarul nr. 8/205/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8/205/2009, **Judecătoria Câmpulung a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 242 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (2) din Constituția României, în măsura în care regulile privind suspendarea judecării se aplică și în materie contravențională și permit contravenientului să dispună în mod discreționar de soarta plângerii sale prin neprezentarea la proces.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 242 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 242 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Câmpulung în Dosarul nr. 8/205/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 242 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 242 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 242 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă: *„Instanța va suspenda judecata: [...] 2. dacă niciuna din părți nu se înfățișează la strigarea pricinii.”;*

— Art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile formulate de instanța de judecată vizează aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 912

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Ion Sebastian Bădiță în Dosarul nr. 13.352/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.352/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ion Sebastian Bădiță într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect obligarea pârâtei Universitatea Babeș Bolyai din Cluj-Napoca la comunicarea unor informații de interes public.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că, deși Legea nr. 544/2001 introduce procedura prealabilă facultativă a așa-numitei reclamații administrative, prevăzută de art. 21 din lege, termenul de introducere a acțiunii în fața instanței judecătorești competente se calculează fără a ține cont de aceasta, prin raportare la art. 7 din lege. Or, controlul judiciar trebuie să se facă ulterior procedurii administrative prealabile, iar nu înainte sau în același timp cu derularea acesteia, așa cum, în opinia autorului excepției, textul de lege criticat lasă să se înțeleagă. Arată că, dacă prevederile art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 ar fi interpretate strict, procedura reclamației administrative ar deveni iluzorie și ineficientă.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, care au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (1): „În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. **Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.**”

Art. 7, la care face referire textul de lege criticat, prevede că autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile. Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunică în termen de 5 zile de la primirea petițiilor.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 21, care consacră dreptul de acces liber la justiție, și la art. 126 alin. (6), care garantează controlul judecătorec al actelor administrative ale autorităților publice, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 oferă persoanei care se consideră vătămată în drepturile prevăzute de acest act normativ posibilitatea de a face plângere la instanța de contencios administrativ competentă, constituindu-se astfel într-o concretizare a dreptului consacrat la nivel constituțional prin chiar dispozițiile invocate de autorul excepției în motivarea pretensei neconstituționalități a textului de lege ce formează obiect al acesteia, și anume art. 126 alin. (6) din Legea fundamentală, care garantează controlul judecătorec al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

Autorul excepției este nemulțumit de pretinsa necorelare a termenelor prevăzute de lege, susținând că un eventual control judiciar ar trebui să aibă loc ulterior procedurii administrative prealabile, iar nu înainte sau în același timp cu derularea acesteia. Curtea observă însă că introducerea unei plângeri, potrivit art. 22 din Legea nr. 544/2001, la instanța competentă nu este condiționată de parcurgerea vreunei proceduri prealabile administrative. Prin intermediul dispozițiilor art. 21, legea conferă persoanei interesate posibilitatea de a depune la conducătorul autorității sau al instituției publice respective o reclamație cu privire la refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001. Un astfel de demers nu reprezintă însă un impediment în exercitarea dreptului de acces liber la justiție, ci o modalitate suplimentară, mai rapidă, prin care persoana care se consideră vătămată poate obține o satisfacere a interesului său, constând în obținerea informațiilor de interes public dorite. Curtea observă că, pentru a se putea adresa instanței competente să îi soluționeze plângerea, persoana lezată nu trebuie să dovedească în vreun fel nici că a făcut reclamație administrativă conform art. 21 din lege, nici că această reclamație a fost soluționată. Din toate acestea se desprinde concluzia că nu se poate reține nesocotirea dispozițiilor art. 21

din Constituție ori a celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În plus, în ipoteza în care, în urma cercetării administrative, reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul transmis persoanei lezate va conține, pe lângă menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat, și informațiile de interes public solicitate inițial, ceea ce, în principiu, ar duce la lipsa de interes a declanșării controlului pe calea contenciosului administrativ.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public criticate în prezenta cauză, prin prisma contrarității acestora cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, în acest sens fiind, de exemplu, Decizia nr. 407 din 7 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.112 din 27 noiembrie 2004. Cu acel prilej, examinând constituționalitatea prevederilor art. 7, 21 și 22 din Legea nr. 544/2001, Curtea a constatat că acestea nu încalcă dreptul fundamental de liber acces la justiție, cel interesat având posibilitatea de a se adresa instanței de judecată pentru apărarea sau recunoașterea drepturilor sale prevăzute de Legea nr. 544/2001.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) teza finală din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Ion Sebastian Bădiță în Dosarul nr. 13.352/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 928

din 23 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în Dosarul nr. 706/300/2008 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde partea Florentin Lențoiu, asistată de avocat Ioana-Adelina Popovici, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 641 D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de același autor în Dosarul nr. 615/300/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 643 D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1, art. 303 alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, invocată de același autor în Dosarul nr. 886/300/2008 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal răspunde partea Rică Ciuhat, asistată de avocat Ioana-Adelina Popovici, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 734 D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 303 alin. 1 și art. 302¹ alin. 1 lit. c) din Codul de procedură civilă, invocată de același autor în Dosarul nr. 641/300/2008 al aceleiași instanțe, Tribunalul București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 639D/2009, nr. 641D/2009, nr. 643D/2009 și nr. 734 D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente sunt de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 641D/2009, nr. 643D/2009 și nr. 734D/2009 la Dosarul nr. 639D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, avocatul părților prezente solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, având în vedere că, prin Decizia nr. 737/2008, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă. Se mai susține că reclamantul a folosit în mod abuziv ca mijloc de apărare excepția de neconstituționalitate, „fiind cunoscut faptul că această excepție a făcut deja obiectul sesizării Curții Constituționale.” Depune concluzii scrise în sensul celor arătate.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând mai întâi că prin Decizia nr. 737/2008 Curtea s-a pronunțat asupra neconstituționalității altui text de lege decât cele ce fac obiectul prezentei cauze și, prin urmare, nu poate fi reținută excepția inadmisibilității invocată, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 ianuarie 2009, 16 ianuarie 2009 și 30 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 706/300/2008, nr. 615/300/2008, nr. 886/300/2008 și nr. 641/300/2008, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece, ca urmare a recalificării căii de atac din apel în recurs, ulterior primului termen de judecată, „partea care a atacat cu apel hotărârea nu numai că este privată de calea de atac a apelului, cât și de cea a recursului, ceea ce conduce la irevocabilitatea hotărârii instanței de fond, fără a exista posibilitatea cenzurării acesteia de către o instanță superioară”. Partea este astfel sancționată în mod nelegal, cu toate că drepturile sale procesuale au fost exercitate cu bună-credință și în conformitate cu prevederile legale de la momentul formulării căii de atac. Se consideră că prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate la situațiile în care instanța de apel califică calea de atac din apel în recurs, ca urmare a incidenței unui text de lege/recurs în interesul legii survenit după formularea căii de atac și în timpul soluționării

acesteia, se încalcă dreptul de a avea acces liber la justiție. Cât privește art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, se susține că este discriminatoriu, deoarece „nu este posibil ca o persoană să fie lipsită de un grad de jurisdicție pentru simplul motiv că obiectul cererii sale este sub limita de 1 miliard de lei.”

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Impunerea unor condiții pe care cetățenii sunt datori să le respecte nu constituie o îngrădire a accesului lor liber la justiție și nici o încălcare a egalității în drepturi a cetățenilor, ci această măsură se impune să fie luată pentru stabilirea unor proceduri în cadrul cărora se pornește și se desfășoară un proces în fața instanței de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât nu aduc atingere prevederilor din Legea fundamentală care consacră egalitatea în fața legii, liberul acces la justiție, dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282¹ alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 282¹ alin. 1: *„Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, litigii al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, acțiunile posesorii, precum și cele referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, luarea măsurilor asigurătorii și în alte cazuri prevăzute de lege.”;*

— Art. 302¹ alin. 1 lit. c): *„Cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni: [...]”*

c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor, sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;”;

— Art. 303 alin. 1: *„Recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs.”;*

— Art. 306 alin. 1: *„Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazurilor prevăzute în alin. 2.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) — egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) — accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, mai întâi, că nu poate fi reținută cauza de inadmisibilitate invocată de părți în ședința publică, în sensul că prevederile legale criticate nu mai pot face obiectul excepției, deoarece au fost declarate neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Astfel, decizia la care se face referire de către părți (Decizia nr. 737 din 24 iunie 2008,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008) privește dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă, care nu sunt criticate în prezenta cauză. Așa fiind, nu sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, Curtea urmând să examineze dispozițiile art. 282¹ alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 303 alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, criticate de același autor al excepției, cu argumente identice, într-o altă cauză aflată pe rolul Tribunalului București — Secția a III-a civilă. În acest sens este Decizia nr. 769 din 12 mai 2009, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care o fundamentează sunt valabile și în prezenta cauză.

De asemenea, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa și asupra constituționalității art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă. Astfel, de exemplu, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 388 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 5 mai 2009, că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii și, prin urmare, textul legal criticat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii. Regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282¹ alin. 1, art. 302¹ alin. 1 lit. c), art. 303 alin. 1 și art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în dosarele nr. 706/300/2008, nr. 615/300/2008, nr. 886/300/2008 și nr. 641/300/2008 ale Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432383